

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 lutego 2024 r. r. sprawy
D.W. skazanego z art. 157 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu
Okręgowego w Radomiu z dnia 28 lipca 2023 r., sygn. V Ka 45/23 zmieniającego
wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 9 sierpnia 2022 r., sygn. II K 597/21
na podstawie art. 535 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 9 sierpnia 2022 r., sygn. II K 597/21 D. W. został uznany za winnego, tego że w dniu [...] 2018 r. uderzył E. W. otwartą dłonią w twarz powodując u niej obrażenia ciała w postaci zasinienia powieki oka lewego, które naruszyły czynności narządów jej ciała na okres nie dłuższy niż 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy zwyczajnej, tj. popełnienia przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazany został na karę roku pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, w której podniesiono zarzuty naruszenia dyspozycji art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k. przez przyjęcie wbrew dyspozycji art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., że oskarżony jest winny popełnienia zarzucanego mu czynu oraz naruszenia dyspozycji art. 438 pkt 4 k. k.p.k. przez stwierdzenie rażąco niewspółmiernej

orzeczony kary pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy w Radomiu wyrokiem z dnia 28 lipca 2023 r., sygn. V Ka 45/23 zmienił zaskarżony wyrok przez złagodzenie orzeczonej kary do 6 miesięcy pozbawienia wolności, utrzymując, w pozostałym zakresie, zaskarżony wyrok w mocy.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego zarzucając rażące naruszenie przepisów postępowania art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. polegające na utrzymaniu w mocy przez Sąd odwoławczy orzeczenia Sądu pierwszej instancji, pomimo że zaaprobowane przez Sąd Okręgowy w Radomiu ustalenia faktyczne dokonane w pierwszej instancji zostały poczynione z naruszeniem art. 186 § 1 k.p.k. przez odtworzenie zeznań świadka, który skorzystał z prawa odmowy zeznań przy wykorzystaniu dowodu z przesłuchania funkcjonariusza Policji dokonującego czynności na miejscu zdarzenia.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, względnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację należało uznać za oczywiście bezzasadną, co umożliwiło jej oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k. Taką jednoznaczną ocenę zarzutu kasacji można byłoby uzasadnić jednozdaniową wypowiedzią odwołującą się przede wszystkim do treści zarzutów apelacyjnych, w których nie podniesiono zarzutu naruszenia art. 186 § 1 k.p.k. oraz postulatu oparcia rozważań kontrolnych o dyspozycję art. 440 k.p.k., a także do treści art. 536 k.p.k. Mimo tych krytycznych uwag Sąd Najwyższy zdecydował się odpowiedzieć na zarzut kasacji, który w razie jego potwierdzenia mógłby mieć znaczenie dla ukształtowania odpowiedzialności karnej sprawcy czynu zabronionego.

Zarzut kasacyjny okazał się jednak niezasadny w stopniu oczywistym.

Już na wstępie analizy prawno – faktycznej tego zarzutu wskazać należało, że trafnie podniesiono w odpowiedzi na kasację, iż fakt spowodowania obrażenia ciała pokrzywdzonej wynika z innych dowodów zebranych w sprawie, jak oględziny jej osoby, udokumentowane protokołem i fotografią, czy dokumentacji medycznej w postaci karty informacyjnej SOR oraz wydanej na tej podstawie opinii biegłego, a nie z zeznań świadka K. K. – funkcjonariusza Policji, który przecież stwierdził, że nie widział śladów obrażeń na ciele pokrzywdzonej. Natomiast prawdą jest, że depozycje tego świadka pozwoliły Sądowi pierwszej instancji na ustalenie, iż

obrażenie ciała doznane przez pokrzywdzoną było udziałem skazanego i to ustalenie jest kwestionowane w kasacji.

Kontynuując rozważania podnieść należało, że wbrew twierdzeniu skarżącego uwzględnienie relacji świadka funkcjonariusza Policji nie było odtworzeniem zeznania pokrzywdzonej, która potem skorzystała z prawa odmowy składania zeznań. Wskazać bowiem należało, że odtworzeniem zeznań, o którym mowa w art. 186 § 1 k.p.k., jest zarówno odczytanie protokołu zeznań, jak i wysłuchanie zapisu zeznań utrwalonego za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo dźwięk i obraz, a także przesłuchanie osoby trzeciej w celu odtworzenia tego, co świadek uprzednio zeznał, a więc protokolanta, osoby przesłuchującej świadka albo innej osoby, która wysłuchiwała zeznań. Przewidziany w art. 186 § 1 k.p.k. zakaz dowodowy nie stoi na przeszkodzie odtwarzaniu innych wypowiedzi świadka, który skorzystał z prawa odmowy zeznań (postanowienie SN z 12 września 2012 r., II KK 247/11). Zakaz z art. 186 § 1 k.p.k. nie wyłącza zatem przeprowadzenia innych dowodów na okoliczności, których zeznania dotyczyły. Dozwolone jest w tym kontekście odtwarzanie innych wypowiedzi świadka, niż uprzednio złożone zeznania. Dopuszczalne jest odtwarzanie wypowiedzi osoby uprawnionej do odmowy zeznań składanych poza protokołem przesłuchania w charakterze świadka w trakcie interwencji podjętej przez funkcjonariusza Policji, która przybrała formę wypowiedzi spontanicznej (wyrok SN z 5 lipca 2002 r., WA 9/02, OSNKW 2002, nr 11-12, poz. 104, postanowienie SN z 30 czerwca 2015 r., V KK 141/15, wyrok SA w Warszawie z 26 września 2022 r., II AKa 262/22).

W tej sprawie z relacji świadka K. K. wynika, że potrzeba interwencji w dniu [...] 2018 r. związana była z najściem na mieszkanie i zgłosił ją P. C. jako się potem okazało kolega pokrzywdzonej. Zatem przed podjęciem interwencji świadek nie miał żadnych informacji o innych okolicznościach towarzyszących temu zdarzeniu, w tym o fakcie uderzenia pokrzywdzonej przez jej męża. Po przybyciu do mieszkania, zgłaszający czyli P. C. oświadczył świadkowi, że podczas wymiany drzwi w tym mieszkaniu weszło do niego dwóch mężczyzn, którzy następnie wynosili z tego mieszkania telewizor. Świadek K. K. zeznał nadto, że na miejscu zdarzenia zastano również wynajmującą mieszkanie E. W., która oświadczyła, że do mieszkania wszedł jej mąż z kolegą po telewizor, który był jej własnością i oświadczyła nadto, że przed przybyciem funkcjonariuszy Policji została uderzona przez męża z otwartej dłoni w twarz. Relację tę świadek potwierdził składając zeznania w toku przewodu sądowego przed Sądem pierwszej instancji. Z zeznania świadka wynika zatem, że nie dokonywał on, wbrew twierdzeniu skarżącego, szczegółowego rozpytania pokrzywdzonej o okoliczności zdarzenia, a inicjatywa wypowiedzi dotyczącej uderzenia jej przez skazanego wyszła od niej, dopiero po złożeniu oświadczenia przez zawiadamiającego o przyczynie wezwania patrolu Policji i miała charakter spontaniczny. W kontekście tych rozważań podnieść nadto należało (poza zarzutem kasacji), że nie umknął uwadze Sądu Najwyższego fakt

wypowiedzi Sądu odwoławczego wskazującej pokrzywdzoną jako osobę zgłaszającą potrzebę interwencji policyjnej. Stwierdzenie to dokonane wbrew ustaleniom Sądu pierwszej instancji, mającym zakotwiczenie we wskazanej relacji świadka – funkcjonariusza Policji, nie mogło mieć jednak, z uwagi na utrzymanie przez Sąd odwoławczy w mocy wyroku sądu pierwszej instancji również w zakresie ustalonej podstawy faktycznej, wpływu na treść rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego.

Wskazane okoliczności przekonują niezbicie, że w sprawie nie doszło w jakimkolwiek zakresie do ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia z naruszeniem zakazu określonego w art. 186 § 1 k.p.k., co skutkowało uznaniem kasacji jako oczywiście bezzasadnej i jej oddaleniem. Z uwagi na utrwaloną niezdolność skazanego do uiszczenia kosztów postępowania karnego, zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.

[J.J.]

[ał]